

پنجشنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۳

شماره ۴۲۷۹

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

حساب کتاب عملیات ایران

دروغ ۲۰۰۰ درصدی نتانیاهاو

سیدمهدی طالبی پژوهشگر حوزه بین‌الملل

بنیامین نتانیاهاو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی روز سه‌شنبه ۲۲ آبان، (۱۲ نوامبر) در جریان یک پیام ویدئویی ادعا کرد ایران تنها در حمله اخیر خود به سرزمین‌های

اشغالی دو میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار هزینه کرده است.

این ادعا درحالی صورت گرفته که تخمین منابع غربی - که به قصد بزرگمایی انجام شده بودند- نیز در برابر عدد اعلامی نخست‌وزیر رژیم جعلی به چشم نمی‌آیند.

برخی دستگاه‌های تبلیغاتی وابسته به غرب و رژیم صهیونیستی در ارزیابی‌های خود هزینه عملیات وعده صادق ۲ را ۸۰۰ میلیون دلار تا یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار تخمین زدند، پس بودند که این مقدار، یک‌سوم تا نصف عددی است که نتانیاهاو ادعا کرده است.

به نظر می‌رسد نخست‌وزیر رژیم اشغالگر قدس برای آنکه ادعایش قادر به پیمایش شبکه‌های مجازی باشد و به‌طور ویژه کم‌اطلاع‌ترین بخش‌ها را نیز هدف بگیرد، دروغی بزرگ‌تر از نمونه‌های پیشین ساخته است.

مبنای ادعا

رسانه‌های غربی بر اساس داد‌های جمع‌آوری‌شده دانشگاهی، همواره عدد و رقم‌هایی را درباره هزینه ساخت تسلیحات مختلف اعلام می‌کنند، به عنوان مثال این نهاد‌های پژوهشی، از راه دور و با استناد به منابع اینترنتی، اظهارات برخی کارشناسان، نظامیان و افسران اطلاعاتی دست به تخمین هزینه ساخت موشک در روسیه، چین و کره شمالی می‌زنند.

به‌طور کلی چنین مطالعاتی هرچند ارزشمند است، اما اعداد به دست آمده در آن‌ها لزوماً به رقم‌های واقعی نزدیک نیستند. این تحقیقات هزینه موشک‌های بالستیک کوتاه‌برد و میان‌برد کره شمالی را بین ۱ تا ۳ میلیون دلار نشان می‌دهند. اگر این اعداد واقعی بودند، پیونگ‌یانگ از موشک‌های بالستیک خود تنها در نقش غیرمتعارف بهره می‌برد و نمی‌توانست در تعداد بسیار بالا چنین تسلیحاتی را برای اهداف تاکتیکی به خدمت بگیرد.

مشکل چنین تحقیقاتی، اتکای آن‌ها به منابع بیرونی است؛ به عبارتی دیگر تقریباً تمام دایره تحقیق، از منابع خارج از کره شمالی تشکیل شده است. یکی از مهم‌ترین عده‌ها برای تخمین قیمت موشک‌های کره شمالی، قیمت فروش این موشک به مشتریان جهانی است. به عنوان مثال اگر کره شمالی موشکی را در بازارهای جهانی با قیمت هشت میلیون دلار به فروش می‌رساند، نهاد‌های تحقیقاتی و دانشگاهی غرب با نوشتن فاکتورهای مؤثر در افزایش قیمت، مانند ریسک فروش، هزینه‌های انتقال زیر سایه تحریم‌ها و مواردی از این دست، این‌گونه نتیجه می‌گیرند که حتماً قیمت موشک سه میلیون دلار بوده و با هزینه‌های اضافه و سود ضروری به هشت میلیون دلار رسیده است.

جالب‌آنکه بسیاری از این فاکتور‌ها نیز صحیح نیستند. یک نهاد دانشگاهی چگونه می‌تواند تمام فاکتورهای مدنظر کارخانه تولیدکننده موشک، دلالتان سلاح و حاکمان کره شمالی را احصا کند؟ آن‌ها از کجای می‌توانند درصورت تشخیص فاکتورها، میزان آن را تشخیص دهند؟ به عنوان مثال سود مدنظر کره شمالی یا زنجیره دلالتان حاضر

چگونه ارزیابی می‌شوند؟ آشکار است تمام این موارد براساس گمانه‌زنی و نه داده‌های دقیق به دست می‌آیند.

منبع قابل‌توجه دیگر این نهاد‌ها، ارزیابی قیمت قطعات خارجی مورد استفاده در موشک‌هاست. محققان با ارزیابی قیمت تمام شده این قطعات در بازارهای سیاه، دست به تخمین قیمت موشک می‌زنند. هرچند این شیوه نسبت به دیگر بخش‌های تخمین اطمینان‌پذیری بالاتری دارد؛ اما همچنان غیرقابل‌انکاست.

از کجا مشخص می‌شود که کره شمالی یا ایران، قطعات خود را از بازار مسیاهی خریداری کرده‌اند که زیر رصد دشمنانشان قرار دارد؟ آیا راه دیگری برای تأمین ارزان آن‌ها وجود ندارد؟ آیا این دو کشور با توانمندی‌های بالای خود، این توانایی را ندارند که درازای معامله یا انتقال فناوری و تجربه، قطعاتی را حتی رایگان دریافت کنند؟ آیا یک تولیدکننده سلاح برای ساخت تسلیحاتش تنها به قطعاتی محدودمتکی است و هربار از همان‌ها در سلاحش استفاده می‌کند؟

سیستم‌های تسلیحاتی بسیار پیچیده‌اند؛ علاوه‌بر آن زنجیره تأمین هرکالی درجهان از افت و خیز فراوانی برخوردار است. تخمین صحیح در این زمینه شاید حتی از یک تیم تحقیقاتی با اختیارات بالاترین‌خارج باشد. این تیم اگر از بهترین متخصصان یک کشور تعیین شود و با اختیارات فراوان به دنبال تخمین دقیق هزینه‌ها برآیند، پس از مدت‌ها تلاش می‌توانند به اعداد حدودی دست یابند.

حتماً آبرای ساخت سلاح در یک ارتش ردیف بودجه وجود دارد؛ اما خطوط تولید، تنها با عدد و رقم‌های خطی کار نمی‌کنند.

برای آنکه بدانیم آیا تخمین‌های غرب درباره هزینه تولید موشک‌های ایران درست است یا اظهارات صریح مقامات ایران، می‌توان به واقعیت صحنه توجه کرد.

اگر قیمت هر موشک بالستیک ایران بین ۱ تا ۱۰ میلیون دلار و هر موشک کروز بین ۷ تا ۱۲ میلیون دلار قیمت داشت، تهران توانمندی لازم برای تولید انبوه آن‌ها را به دست می‌آورد؟

ایران تنها در جریان دو عملیات وعده صادق حدافل ۳۰۰ و حداکثر ۵۲۰ فروند موشک بالستیک پرتاب کرده، آن‌هم در شرایطی که می‌دانسته این دو عملیات تنها می‌توانند مقدمه و تمهینی برای درگیری‌های گسترده و طولانی‌تر منطقه‌ای باشند؛ به عبارتی دیگر این ۲۰۰ یا ۵۲۰ موشک بالستیک تنها کسر کوچکی از ذخایر موشکی ایران‌اند که مورد استفاده قرار گرفته‌اند و تهران قطعاً برای تکرار صدها عملیات مشابه سلاح در اختیار دارد.

اگر قرار بود در یک عملیات ۸۰۰ میلیون دلار یا یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار یا آن‌گونه که نتانیاهاو ادعا کرده دو میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار هزینه شود، ایران باید دست کم یک یا دو تریلیون دلاری - که هیچ‌گاه نداشته- هزینه ساخت موشک می‌کرد.

تهران قطعاً توانسته به میزانی از هزینه‌های تولید موشک‌های بالستیک و کروز خود بکاهد که امروزه آن‌ها در دستمان دیگران نیز دیده و توسط آن‌ها تولید می‌شوند؛ یعنی‌ها در یک سال اخیر به اندازه ذخایر چند قدرت موشکی، پرتاب داشته‌اند.

این اتفاق مرهون برنامه‌ریزی‌ها و اصلاحات چنددهه‌ای است. همان‌سیاست‌هایی که نقشه دشمن برای ضربه به توان دفاعی کشور- را از جمله در جریان تجاوزهایی ۵ آبان رژیم صهیونیستی - تا کام گذاشتند.

اگر ایران برای تولید موشک‌های خود بر سیستم صنعتی اتکامی کرد، امروز تعداد چنین مراکزی در کشور به اندازه انگشتان دست بود و به راحتی می‌شد به آن‌ها آسیب زد. تهران‌ها اما با گسترش شبکه تولید کارگاهی یا شبه‌صنعتی، موفق شده صدها مرکز در

زنجیره تولید موشکی خود ایجاد کند که ضربه به آن‌ها غیرممکن است. این شیوه موجب شده سیستم موشکی کشور، به راحتی قابل انتقال برای استفاده سایر اعضای محور مقاومت باشد..

دو عملیات «وعده صادق» چقدر آب خوردند؟

ایران تاکنون و در پاسخ به تجاوزات رژیم صهیونیستی به اماکن دیپلماتیک خود در سوریه و همچنین ترور همبران مقاومت، طی دو عملیات به صورت «رسمی» و مستقیماً از داخل خاک خود به سرزمین‌های اشغالی حمله کرده است.

در این بخش، تلاش شده در قالب ۶ فصل، اعداد و ارقام مربوط به سلاح‌های استفاده شده و قیمت‌ها مورد بررسی قرار گرفته و نتیجه‌گیری کاملی درباره ابعاد هزینه‌ای به دست آید.

فصل اول: اعداد و ارقام

۱. تعداد سلاح‌های استفاده شده در عملیات وعده صادق ۱- بر اساس منابع مختلف

موشک بالستیک: ۲۰ تا ۱۲۰

موشک کروز: ۳۰ تا ۳۶

پهپاد انتحاری: ۱۶۲ تا ۱۸۵

۲. تعداد سلاح‌های استفاده شده در عملیات وعده صادق ۲- بر اساس منابع مختلف

موشک بالستیک: ۱۸۰ تا ۴۰۰

۳. مجموع سلاح‌های استفاده شده بر اساس کمترین و بیشترین میزان اعلام شده

موشک بالستیک: ۲۰۰ تا ۵۲۰

موشک کروز: ۳۶

پهپاد انتحاری: ۱۸۵

۴. قیمت سلاح‌های ایرانی استفاده شده در دو عملیات وعده صادق

موشک (بالستیک و کروز): ۱۳۰ تا ۲۰۰ هزار دلار

پهپاد انتحاری: ۲۰ تا ۵۰ هزار دلار

فصل دوم: محاسبه حداقل و حداکثر هزینه بالستیک‌ها

۱. حداقل تعداد با حداقل قیمت

۲۰۰ موشک ۱۲۰ هزار دلاری: ۲۴ میلیون دلار

۲. حداکثر تعداد با حداقل قیمت

۵۲۰ موشک ۱۲۰ هزار دلاری: ۶۲٫۴ میلیون دلار

۳. حداقل تعداد با حداکثر قیمت

۲۰۰ موشک ۲۰۰ هزار دلاری: ۴۰ میلیون دلار

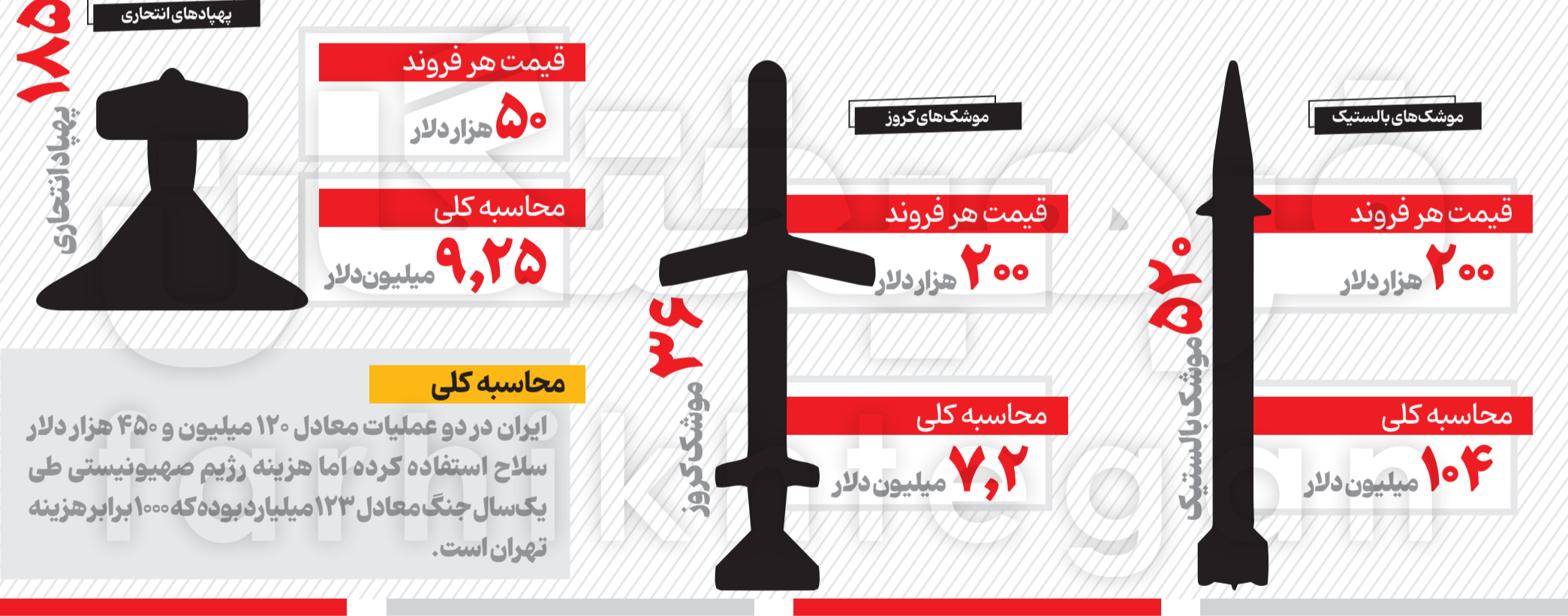
۴. حداکثر تعداد با حداکثر قیمت

۵۲۰ موشک ۲۰۰ هزار دلاری: ۱۰۴ میلیون دلار

فصل سوم: محاسبه حداقل و حداکثر هزینه کروز‌ها

۱. حداقل تعداد با حداقل قیمت

ارقام تجمیعی دو عملیات وعده صادق ۱ و ۲ در حداکثر تعداد و بالاترین قیمت‌ها

کارشناسان می‌گویند حتی در صورت آتش بس، هزینه‌های اقتصادی جنگ و تعداد بالای آواره‌های صهیونیست، رژیم را در بحران عمیق فرو خواهد برد

ورشکسته!

رژیم صهیونیستی ۱۰۰۰ برابر ایران در جنگ هزینه کرده است

«رژیم صهیونیستی ۱۲۳ میلیون دلار یا ۲۴۶۰ میلیون دلار»، اولی راک و روزنامه اسرائیلی از هزینه روزانه حملات گسترده رژیم صهیونیستی به غزه و لبنان با استناد به آمار و منابع رسمی، استخراج کرده است و دومی را بتسلنیل اسموتیچ، وزیر دارایی اسرائیل گفته است. ماه گذشته اسموتیچ اعتراف کرد که جنگ غزه، «گران‌ترین جنگ» در تاریخ این رژیم محسوب می‌شود. او از هزینه «بیش از ۶۶ میلیارد دلاری» این جنگ برای رژیم صحبت کرده است. این رقم شامل هزینه‌های نظامی و هزینه‌های غیرنظامی مانند مکزک هزاران صهیونیست است که مجبور به ترک خانه‌های خود شدند. هر چند این رقم معادل تقریباً ۱۲ درصد از تولید ناخالص داخلی رژیم صهیونیستی است اما جنگ هزینه‌های دیگری را نیز بر اقتصاد رژیم جعلی تحمیل کرده که کمتر در آمار‌ها به آن اشاره شده است. بر پایه گزارش بانک رژیم اشغالگر قدس، جنگ به دلیل غیبت‌های کاری هفته‌ای ۶۰۰ میلیون دلار برای اقتصاد رژیم صهیونیستی هزینه دارد. این معادل حدود ۶ درصد از تولید ناخالص داخلی هفتگی است. این برآورد خسارت کل اقتصاد رژیم نیست و شامل خسارات ناشی از غیبت کارگران فلسطینی و خارجی نشده است.

در همین زمینه، روزنامه اسرائیلی‌ها ژنرال‌ها بر افزایش بار اقتصادی جنگ بر رژیم صهیونیستی در بحبوحه تشدید تنش‌ها با حزب‌الله و ایران تأکید کرد که بودجه اسمال برای سومین بار نیز با گذاشته خواهد شد. این روزنامه اشاره می‌کند که تشدید تنش اخیر با حزب الله و ایران منجر به هزینه‌هایی بین ۲۰ تا ۲۰۰ میلیارد مقال شده است که تقریباً ۲۶ تا ۵۲ میلیارد دلار است.

۳۰ موشک ۱۲۰ هزار دلاری: ۳٫۶ میلیون دلار

۲. حداکثر تعداد با حداقل قیمت

۳۶ موشک ۱۲۰ هزار دلاری: ۴٫۳۰ میلیون دلار

۳. حداقل تعداد با حداکثر قیمت

۳۰ موشک ۲۰۰ هزار دلاری: ۶ میلیون دلار

۴. حداکثر تعداد با حداکثر قیمت

۳۶ موشک ۲۰۰ هزار دلاری: ۷٫۲ میلیون دلار

فصل چهارم: محاسبه حداقل و حداکثر هزینه پهپادها

۱. حداقل تعداد با حداقل قیمت

۱۶۲ پهپاد ۲۰ هزار دلاری: ۳٫۲۴ میلیون دلار

۲. حداکثر تعداد با حداقل قیمت

۱۸۵ پهپاد ۲۰ هزار دلاری: ۳٫۷ میلیون دلار

۳. حداقل تعداد با حداکثر قیمت

۱۶۲ پهپاد ۵۰ هزار دلاری: ۸٫۱ میلیون دلار

۴. حداکثر تعداد با حداکثر قیمت

۱۸۵ پهپاد ۵۰ هزار دلاری: ۹٫۲۵ میلیون دلار

فصل پنجم: جمع‌بندی هزینه‌ها

جمع حداقل تعداد با حداقل قیمت:

۳۰٫۸۴

جمع حداکثر تعداد با حداقل قیمت:

۷۰٫۲۲

جمع حداقل تعداد با حداکثر قیمت:

۵۴٫۱

جمع حداکثر تعداد با حداکثر قیمت:

۱۲۰٫۲۵

فصل ششم: نتیجه‌گیری

بالاترین هزینه به دست آمده بر مبنای حداکثر تعداد و حداکثر قیمت سلاح‌های استفاده شده در دو عملیات وعده صادق، نشان می‌دهد ایران در مجموع برای هدف قرارداد سرزمین‌های اشغالی ۱۲ میلیون و ۴۵۰ هزار دلار هزینه کرده است.

این درحالی است که شبکه ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی هزینه‌های جنگ یک‌سال اخیر و پوشش پیامدهای آن برای تل‌آویو را ۱۰۰ میلیارد دلار اعلام کرده است. این مبلغ تنها شامل هزینه‌های مستقیم است و با احتساب هزینه‌های غیرمستقیم، زیان‌های رژیم صهیونیستی بسیار فراتر از ۱۰۰ میلیارد دلار خواهد بود.

باید توجه داشت در این مدت آمریکا نیز ۲۳ میلیارد دلار تسلیحات اضافه برای صهیونیست‌ها ارسال کرده که نشان می‌دهد خرج جنگ برای تل‌آویو در واقعیت ۱۲۳ میلیارد دلار بوده است. این عدد تقریباً ۱۰۰۰ برابر هزینه دو عملیات نظامی وعده صادق ایران است. درحالی‌که تهران با این دو عملیات، وزن و جایگاه خود در جهان را ارتقا داد، صهیونیست‌ها طی یک‌سال جنگ بسیاری از مزایای خود در جهان را از دست داده‌اند.